

Додаток до освітньо-наукової програми підготовки

докторів філософії в Українській медичній

стоматологічній академії за спеціальністю

222 - Медицина

**Профіль освітньо-наукової програми (ОНП) підготовки докторів філософії
в Українській медичній стоматологічній академії за 222 – Медицина**

Основні відомості про ОНП	
Рівень вищої освіти та назва кваліфікації	Третій (освітньо-науковий)
Мова навчання та оцінювання	Українська
Обсяг ОНП	31 кредит ЄКТС
Тип програми	освітньо-наукова
Повна назва закладу вищої освіти, а також структурного підрозділу, відповідального за підготовку за ОНП	Українська медична стоматологічна академія, науковий відділ
Форма навчання	Очна (денна та вечірня), заочна
Термін дії ОНП	З 2016 року і до заміни новою
Мета ОНП	
Підготовка фахівця, здатного розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та/або професійної практики	
Характеристика ОНП	
Галузь знань	22 – Охорона здоров'я

<p>Особливості ОНП</p>	<p>ОНП передбачає виконання освітньої складової підготовки, проведення власного наукового дослідження. Здобувачі проводять наукові дослідження згідно з індивідуальним планом роботи, в якому визначаються зміст, строки виконання та обсяг наукових робіт, а також запланований строк захисту дисертації протягом строку підготовки в аспірантурі та докторантурі. Ціллю навчання є підготовка фахівця вищої кваліфікації, який здатен виконувати лікарську діяльність, що повністю узгоджується зі спеціальністю «Медицина». Ця ціль узгоджена з місією, візією, стратегією(https://www.umsa.edu.ua/misiya-viziya-ta-klyuchovi-sinnosti).ОНП, враховуючи потреб здобувачів, які навчаються без відриву від виробництва та з відривом – аспіранти очної (вечірньої) форми навчання зобов'язані відвідати не менше, як 50 % від загального обсягу аудиторних занять, аспіранти заочної форми навчання – не менше 20. Унікальність ОНП полягає у тому, що, здобувачі можуть поєднувати наукову роботу з практичною діяльністю, у лікувальних закладах, чи з науково-педагогічною у ЗВО. Особливістю ОНП 222 – Медицина є те, що вона адаптована до підготовки фахівців галузі 22 – Охорона здоров'я, передбачає гармонійну інтеграцію навчальної роботи з науковим дослідженням, лікарською діяльністю. Крім цього, вивчення даних дисциплін передбачене на останньому році навчання, коли проводиться статистична обробка результатів дослідження, оформляється результати патентно-ліцензійної роботи у вигляді патентів, інформаційних листів, нововведень.</p>
<p>Академічні права</p>	<p>Доктори філософії мають право продовжувати навчання на науковому рівні вищої освіти, що відповідає десятому рівню Національної рамки кваліфікацій, у медичних вищих навчальних закладах, а також у медичних науково-дослідних установах відповідно до чинного законодавства.</p>
<p>Професійні права</p>	<p>Доктори філософії, що раніше отримали кваліфікацію лікаря-спеціаліста, можуть здійснювати професійну роботу і займати відповідну лікарську посаду згідно чинного законодавства. Доктори філософії, що раніше не отримали кваліфікацію лікаря-спеціаліста, після проходження інтернатури можуть здійснювати професійну роботу і займати відповідну лікарську посаду згідно чинного законодавства. Доктори філософії, мають право професійно здійснювати наукову, науково-педагогічну діяльність у закладах вищої освіти, науково-дослідницьких установах згідно чинного законодавства.</p>
<p>Програмні результати навчання</p>	
<p>Загальні</p>	<p>ЗК1 - спеціалізовані уміння/навички і методи, необхідні для розв'язання значущих проблем у сфері професійної діяльності, науки та/або інновацій, розширення та</p>

КОМПЕТЕНТНОСТІ (ЗК)	<p>переоцінки вже існуючих знань і професійної практики;</p> <p>ЗК2 - започаткування, планування, реалізація та коригування послідовного процесу ґрунтовного наукового дослідження з дотриманням належної академічної доброчесності;</p> <p>ЗК3 - критичний аналіз, оцінка і синтез нових та комплексних ідей;</p> <p>ЗК4 - вільне спілкування з питань, що стосуються сфери наукових та експертних знань, з колегами, широкою науковою спільнотою, суспільством в цілому;</p> <p>ЗК5 - використання академічної української та іноземної мови у професійній діяльності та дослідженнях;</p> <p>ЗК6 - демонстрація значної авторитетності, інноваційності, високий ступінь самостійності, академічна та професійна доброчесність, послідовна відданість розвитку нових ідей або процесів у передових контекстах професійної та наукової діяльності;</p> <p>ЗК7 - здатність до безперервного саморозвитку та самовдосконалення.</p>
Фахові компетентності спеціальності (ФК)	<p>ФК1 - В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: - специфіку лексичних засобів вираження змісту текстів з фаху, на багатозначність службових і загальнонаукових слів, на механізм слово творення, на явище синонімії і омонімії, на вживання фразеологічних словосполук, слів і словосполучень, фразеологізмів, властивих усному мовленню в ситуаціях ділового спілкування, на знання і правильне читання скорочень, аббревіатур, формул, символів тощо; - типові для наукового стилю складні синтаксичні конструкції, звороти з неособовими дієслівними формами, пасивні конструкції, багатоеlementні означення, усічені граматичні конструкції, емпатичні та інверсійні структури; - про особливості мови і стилю, теорії і практики перекладу науковотехнічної літератури: поняття перекладу, еквівалент і аналог, перекладацькі трансформації, компенсації втрат при перекладі, контекстуальні заміни, багатозначність слів, збіг та розбіжності значень інтернаціональних слів тощо. вміти: - застосовувати прийоми оглядового, ознайомчого і вивчаючого читання на матеріалах оригінальної наукової інформації з фаху. - вести наукові дискусії та спілкуватися на рівні професійної / побутової тематики та ситуацій, пов'язаних із перебуванням у закордонному відрядженні; - сприймати і розуміти монологічні та діалогічні висловлювання носіїв мови в межах професійної та побутово-ситуативної тематики на рівні 85—90% інформації при темпі її подання 120—150 слів на хвилину; - складати іноземною мовою анотації та реферати до наукових статей, матеріалів дослідження тощо. - написати доповідь, повідомлень, приватні чи ділові листи, інші основні види документації (заяви на участь у конференції, складання стислого автобіографічного нариса тощо).</p> <p>ФК2 - в результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: - основні історичні етапи становлення науково-пізнавальної діяльності людства; - центральні напрями і основні поняття філософії та методології науки; вміти: - аналізувати особливості основних проблем центральних напрямів філософії та методології науки; - характеризувати історико-філософський контекст основних методологічних проєктів; - визначати потенціал філософії та методології науки як міждисциплінарної галузі.</p>

	<p>ФК3 - У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен: знати: закони, принципи і правила регулювання професійної поведінки медичних працівників та дослідників, що приймають безпеці використання нових медичних технологій та запобігають нанесенню шкоди людині, її потомству, усьому людству і біосфері у цілому; вміти: - проявляти повагу до життя та гідності здорової і хворої людини, інтереси яких завжди повинні оцінюватися вище від інтересів науки або суспільства; - ідентифікувати та аналізувати конфліктні ситуації, що виникають на стику медицини, біології, філософії та юриспруденції, а й визначати конкретні шляхи їх розв'язання; - користуватися новими етичними принципами (тобто нооетикою), для запобігання глобальної екологічної кризи, за суттю ноосферної кризи, яка може прийняти катастрофічний та необоротний характер.</p> <p>ФК 4 - У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен: знати: основні концепції аналізу біологічних текстів, основні концепції відтворення і аналізу просторової організації біомолекул, основи організації цілих геномів та методи їх порівняльного аналізу. Вміти: аналізувати та порівнювати біологічні тексти, працювати з банками даних біологічних послідовностей і просторових структур, здійснювати парне та множинне вирівнювання послідовностей, проводити філогенетичний аналіз, працювати зі спеціальними програмними комплексами, вміти цілісно і системно мислити.</p> <p>ФК5 - В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: - міжнародну систему правової охорони інтелектуальної власності; - систему прав інтелектуальної власності; - документи, які засвідчують авторство і (або) право власності; - права інтелектуальної власності, які витікають з документа, що засвідчує авторство і (або) право власності; - обмеження майнових прав інтелектуальної власності; - об'єкти і суб'єкти права інтелектуальної власності; - структуру різноманітних документів інтелектуальної власності; - методи експериментальних досліджень; - поняття та класифікацію наукових досліджень; - поняття та принципи наукової методології; - поняття, методологію, фундаментальні принципи, основні терміни доказової медицини, об'єктивні причини формування принципу доказовості в галузі охорони здоров'я; - основні види клінічних досліджень; - міжнародні стилі цитування та посилання в наукових роботах. вміти: - виявляти об'єкти і суб'єкти права інтелектуальної власності; - визначати обмеження майнових прав інтелектуальної власності; - проводити системний аналіз документів, які засвідчують авторство або право власності, а також які регулюють відносини, пов'язані з об'єктами права інтелектуальної власності, що створені у зв'язку з виконанням службового завдання; - володіти методикою пошуку патентної інформації та систематизацією результатів пошуку; - володіти засобами наукової комунікації; - володіти технологіями викладу результатів наукового дослідження; - володіти інструментами наукового пошуку; - уміти працювати з базами Google Scholar, PubMed, програмами і системами ORCID, Mendeley; - уміти знаходити та обраховувати індекси цитувань наукових публікацій; - володіти технологіями підготовки матеріалів до публікації та пошуком журналів у міжнародних базах даних.</p> <p>ФК6 - В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати:</p>
--	---

	<p>індивідуально-психологічні відмінності особистості за їхніми проявами у діяльності та спілкуванні. вміти: Тракувати визначення спілкування, діяльності, суспільних відносин. Диференціювати когнітивний, афективний, контактний аспекти спілкування Аналізувати засоби спілкування Диференціювати поняття міжособистісне спілкування, рольове спілкування, соціальна позиція, соціальний статус, ритуальне спілкування, імперативне спілкування. Тракувати функції спілкування Пояснювати значення спілкування як людської потреби: афіліація, соціальна підтримка, самотність, емоційна ізоляція, атракція. Пояснювати зворотний зв'язок при спілкуванні. Визначати види спілкування та його функції Вирізняти поняття контакт, просторовий контакт, контакт зацікавленості.</p> <p>ФК7 – В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: - етичні принципи та визначені законом правила, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності; - норми законодавства про авторське право; - види порушень академічної доброчесності; - сутність академічної відповідальності; вміти: - створювати посилання на джерела інформації у разі використання ідей, тверджень, відомостей; - використовувати технічні засоби для перевірки текстових документів на наявність неправомірних запозичень; - оформляти документи, що засвідчують авторство наукової публікації (експертні заключення, авторські довідки, авторські договори, інформовані згоди).</p> <p>ФК8 - В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: - теоретичні основи статистичного спостереження як способу формування інформаційної бази для дослідження та прийняття рішень; - визначення біостатистики як навчальної дисципліни та її ролі в системі доказової медицини; - методичні підходи до узагальнення та оброблення статистичних даних. вміти: - аналізувати та застосовувати статистичні показники та параметри статистичних сукупностей; - здійснювати оброблення первинних даних з метою одержання узагальнюючих показників, рядів розподілу, відносних, середніх величин, показників варіації тощо; - формувати статистичні гіпотези та обирати адекватні методи їх перевірки; - оцінювати та описувати результати статистичних досліджень з метою формування обґрунтованих висновків.</p> <p>ФК9 - В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: - фактори природженого та набутого імунітету, - зміни показників імунного статусу з урахуванням віку хворого, стану здоров'я та пори року, - особливості розвитку противірусного, протибактеріального, протигрибкового імунного захисту, - етіологічні та патогенетичні фактори вроджених та набутих імунодефіцитних станів, аутоімунної патології, - особливості формування алергічних та атопічних станів, - основні методи імунологічного дослідження для визначення кількісних та якісних показників імунітету, - принципи інтерпретації даних лейкограми та імунограми, імуноферментного аналізу, імуноблоттінгу, ПЛР з урахуванням клінічних даних, стадії імунної відповіді, імунологічного анамнезу, - основні принципи використання імунотерапії та імунопрофілактики, лікування алергологічної патології, - основи чинного законодавства про охорону здоров'я; - основні</p>
--	--

	<p>принципи організації наукового дослідження; - форми і методи статистичного аналізу; - екстраполяції даних, отриманих in vivo і in vitro; - правила оформлення і редагування рукопису до друку; - основні вимоги до оформлення дизайну дослідження, журнальної статті, ілюстративного матеріалу; - принципи складання мультімедіа презентації виступу в формі наукової доповіді і за освітньою програмою (лекція, семінар); - морально-деонтологічні принципи медичного фахівця та принципи фахової субординації. вміти: - проводити опитування та лабораторне та\або інструментальне обстеження пацієнтів із імунними порушеннями та алергологічною патологією відповідно до скарг пацієнта та історії хвороби, - оцінювати стан функціонування імунної системи за даними лабораторного дослідження, - застосовувати адекватні діагностичні методи у пацієнтів із імунodefіцитними станами та імунозалежними захворюваннями, проводити диференційну діагностику, - виконувати імунологічні методи дослідження, - застосовувати принципи доказової медицини у прийнятті діагностичних та терапевтичних рішень при імунозалежних та алергологічних захворюваннях, - обґрунтовувати використання методів імунорегулюючої терапії, специфічної імунотерапії та імунoproфілактики, - проводити невідкладну допомогу при гострих алергічних станах, - показати основне розуміння етичних принципів та їх застосування у лікуванні пацієнтів, - провести статистичний аналіз, скласти таблиці, графіки, - оформити рукопис статті в друк, - складати бібліографічні списки, - читати, перекладати спеціальну літературу на іноземних мовах, - користуватися базами даних та пошуковими системами.</p> <p>ФК 10 - В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен: знати: - основи законодавства по охороні здоров'я та директивні документи, що визначають діяльність органів охорони здоров'я; - загальні основи патанатомії, патфізіології при різних захворюваннях, взаємозв'язок функціональних систем організму та рівень їх регуляції; - етіологічні та патогенетичні чинники найбільш поширених захворювань внутрішніх органів за основними розділами (ендокринологія, гастроентерологія, пульмонологія, гематологія, загальні питання внутрішньої медицини, кардіологія, ревматологія, нефрологія, військова терапія); - різні клінічні варіанти та ускладнення найбільш поширених захворювань внутрішніх органів за основними розділами (ендокринологія, гастроентерологія, пульмонологія, гематологія, загальні питання внутрішньої медицини, кардіологія, ревматологія, нефрологія, військова терапія); - тактику ведення (рекомендації стосовно режиму, дієти, лікування, реабілітаційні заходи) хворого, немедикаментозне і медикаментозне лікування, в тому числі прогнозmodифікуюче, найбільш поширеної внутрішньої патології за основними розділами (ендокринологія, гастроентерологія, пульмонологія, гематологія, загальні питання внутрішньої медицини, кардіологія, ревматологія, нефрологія, військова терапія). - прогноз та працездатність хворих із найбільш поширеною внутрішньою патологією за основними її розділами (ендокринологія, гастроентерологія, пульмонологія, гематологія, загальні питання внутрішньої медицини, кардіологія, ревматологія, нефрологія, військова терапія). вміти: - проводити опитування і фізикальне обстеження хворих із основними захворюваннями за основними розділами (ендокринологія, гастроентерологія,</p>
--	--

	<p>пульмонологія, гематологія, загальні питання внутрішньої медицини, кардіологія, ревматологія, нефрологія, військова терапія). - аналізувати типову клінічну картину найбільш поширених захворювань за основними розділами (ендокринологія, гастроентерологія, пульмонологія, гематологія, загальні питання внутрішньої медицини, кардіологія, ревматологія, нефрологія, військова терапія). - скласти план обстеження хворого, аналізувати дані лабораторних та інструментальних обстежень при найбільш поширених захворюваннях за основними розділами (ендокринологія, гастроентерологія, пульмонологія, гематологія, загальні питання внутрішньої медицини, кардіологія, ревматологія, нефрологія, військова терапія). - діагностувати та надавати екстрену медичну допомогу при невідкладних станах. - виконувати медичні маніпуляції. - демонструвати володіння морально-деонтологічними принципами медичного фахівця та принципами фахової субординації.</p> <p>ФК11 - В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: - основи законодавства по охороні здоров'я та директивні документи, які визначають діяльність органів охорони здоров'я; - загальні питання організації на Україні хірургічної допомоги дорослим та дітям, організацію роботи швидкої допомоги дорослому та дитячому населенню; організацію медичної допомоги населенню за умов виникнення екстремальних ситуацій з масовими ушкодженнями; - організація, обладнання та оснащення хірургічного кабінету поліклініки, інструментарій та оснащення операційної для проведення хірургічних операцій; - топографічну анатомію передньої черевної стінки та черевної порожнини, позаочеревинного простору, тазу, вікову анатомію в основних вікових групах; - основні питання нормальної та патологічної фізіології при хірургічній патології в основних вікових групах, взаємозв'язок функціональних систем організму та рівні їх регуляції; - причини виникнення патологічних процесів в організмі, механізми їх розвитку та клінічні прояви; - основи водно-електролітного обміну, кислотно-лужний стан, можливі типи їх порушення та принципи лікування в різних вікових групах; - патофізіологію травматизму та крововтрати, профілактику та терапію шоку та крововтрати; патофізіологію раньового процесу і гнійного процесу; - фізіологію та патофізіологію зсідуючої системи крові, показання та протипоказання до переливання крові та її компонентів; - загальні та функціональні методи обстеження хворих в хірургії, питання асептики та антисептики; - принципи та методи знеболення і в хірургії в основних вікових групах; - питання інтенсивної терапії і реанімації в хірургії; - клінічну симптоматику основних хірургічних захворювань в різних вікових групах, їх профілактику, діагностику та лікування; - клінічну симптоматику пограничних та невідкладних станів в хірургії; - показання та протипоказання до спеціальних методів дослідження (рентгенологічних, радіоізотопних, ультразвукових та ін.); - принципи підготовки хворих до операції і принципи ведення післяопераційного періоду; - принципи медикаментозної терапії хірургічних захворювань, сучасні лікарські засоби, механізм дії, дози, протипоказання до застосування; ускладнення та їх профілактика; - застосування фізіотерапії та лікувальної фізкультури у хірургічних хворих, показання</p>
--	---

	<p>та протипоказання до санаторно-курортного лікування; - основи раціонального харчування, принципи дієтотерапії у хірургічних хворих, в першу чергу при передопераційній підготовці та в післяопераційному періодах; - обладнання операційних палат та палат інтенсивної терапії, техніка безпеки при роботі з апаратурою; - питання організації та діяльності медичної служби цивільної оборони.</p> <p>вміти: - отримати вичерпну інформацію про захворювання від хворого або оточуючих його родичів чи на основі аналізу медичної документації, що мається в розпорядженні; - застосувати об'єктивні методи обстеження хворого, що визначають загальні та специфічні ознаки хірургічного захворювання, особливо в тих випадках, коли потрібна невідкладна допомога або інтенсивна терапія; - встановити попередній діагноз основного та супутнього захворювання, їх ускладнень; - оцінити важкість стану хворого, причину цього стану, вжити необхідних засобів для виведення хворого з цього стану; визначити об'єм реанімаційних заходів; - надати необхідну невідкладну допомогу (штучне дихання, масаж серця, імобілізацію кінцівки при переломах, зупинку кровотечі, перев'язку та тампонаду рани, промивання шлунку при отруєнні, катетеризацію сечового міхура при гострій затримці сечі, невідкладну трахеостомію при асфіксії); - визначити необхідність та послідовність спеціальних методів дослідження (лабораторних, інструментальних, рентгенологічних, радіоізотопних, функціональних та ін.), виконати їх і дати правильну їм оцінку; - визначити показання до госпіталізації, організувати її у відповідності зі станом хворого; - провести диференційну діагностику основних хірургічних захворювань в різних вікових групах, обґрунтувати клінічний діагноз; - обґрунтувати схему, план і тактику ведення хворих, показання та протипоказання до операції; - розробити план підготовки хворого до невідкладної та планової операції, визначити ступінь порушення гомеостазу, здійснити підготовку всіх функціональних систем організму хворого до операції; - визначити групу крові та виконати внутрішньовенне переливання крові або внутрішньоартеріальне нагнітання крові, виявити можливі трансфузійні ускладнення і при їх виникненні провести боротьбу з ними; - обґрунтувати найбільш доцільну техніку операції при даному хірургічному захворюванні та виконати її в необхідному обсязі; - обґрунтувати методику знеболення і при необхідності виконати її (крім методів, що потребують участь лікаря-анестезіолога); - розробити схему післяопераційного ведення хворого і профілактики післяопераційних ускладнень, призначити необхідну медикаментозну терапію; - оформити всю необхідну медичну документацію; - проводити диспансеризацію та оцінювати її ефективність; - вміти діагностувати та надати необхідну допомогу при наступних захворюваннях та станах: травматичний шок, гостра крововтрата, рани та раньова інфекція, гостра серцева та дихальна недостатність, гострий токсикоз, включаючи синдром тривалого розчалування; - техніку проведення планових та ургентних операцій при хірургічних патологіях.</p> <p>ФК12 - В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: – основи чинного законодавства про охорону здоров'я та роботу педіатричної служби – етіологію найбільш поширених захворювань дитячого віку – патологічні механізми розвитку найбільш поширених захворювань дитячого віку – особливості</p>
--	---

	<p>імунологічної реактивності в дитячому віці – патоморфологію найбільш поширених захворювань дитячого віку – сучасні методи лабораторного обстеження дітей різного віку для підтвердження захворювання – сучасні методи інструментального обстеження дітей – сучасні класифікації найбільш поширених захворювань дитячого віку – особливості клінічної фармакології в дитячому віці (фармакодинаміку, фармакокінетику, механізми дії, методи застосування, показання до застосування лікарських засобів) – побічні ефекти, протипокази до застосування лікарських препаратів – деонтологічні аспекти медичної наукової діяльності – методичні основи проведення педагогічного процесу. вміти: – грамотно зібрати анамнез життя і захворювання у батьків хворої дитини – провести кваліфіковане клінічне обстеження дитини з урахуванням анатомо-фізіологічних особливостей дітей різного віку – оцінити необхідність і обсяг протиепідемічних заходів – оцінити результати спеціальних лабораторних досліджень і використовувати їх в діагностиці та лікуванні дитини – оцінити результати інструментального обстеження і використовувати їх в діагностиці та лікуванні захворювань дитячого віку – уміти вибрати раціональне індивідуальне лікування хворого з урахуванням показань і протипоказань до призначуванних препаратів, – оцінити ефективність застосованого лікування на підставі урахування об'єктивних клінічних та лабораторних критеріїв – прогнозувати перебіг захворювань дитячого віку і їх вплив на подальший розвиток дитини – виявляти життєвозагрозливі стани у дитини і призначити необхідну терапію – навчити батьків здорового способу життя сім'ї з питань організації режиму дня, харчування, фізичного виховання, загартовування, профілактики захворювань, підготовки до соціальної адаптації – підготувати дитину до вступу в дошкільний заклад, школу – діагностувати патологічні стани з суміжних дисциплін як супутніх захворювань і ускладнень, а також в порядку диференціального діагнозу – володіти медичними маніпуляціями в обсязі не нижче вимог кваліфікаційної характеристики лікаря-педіатра, який закінчив клінічну ординатуру – проводити заняття зі студентами і лікарями по захворюваннях дитячого віку – складати методичні посібники з викладання дитячих хвороб, готувати ситуаційні задачі, тестові завдання – аналізувати показники роботи структурних підрозділів медичних організацій, проводити оцінку ефективності сучасних медико-організаційних та соціальноекономічних технологій – проводити статистичний аналіз, будувати таблиці, графіки – оформити рукопис статті в друк; – складати бібліографічні списки; – читати, перекладати спеціальну літературу на іноземних мовах – організувати та проводити науково-дослідницьку діяльність по спеціальності – самостійно проводити бібліометричний аналіз (Російський індекс цитування на elibrary. ru, Web of Science, Scopus).</p> <p>ФК13 - В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: - сучасний стан проблеми виникнення нервово-психічних розладів; - принципи надання медичної та невідкладної допомоги пацієнтам з психічними розладами; - можливі шляхи реабілітаційних та профілактичних заходів запобігання виникнення нервово-психічних розладів; - особливості перебігу та динаміки нервово-психічної патології; - основи соціальної та правової допомоги пацієнтам з нервово-психічними захворюваннями. вміти: - пов'язувати свій особистий науково-дослідницький досвід з</p>
--	---

	<p>глобальними проблемами в психіатрії; - уявляти можливі шляхи вирішення найбільш актуальних проблем психіатрії; - працювати з літературними джерелами, пошуком інформації по окремій проблематиці.</p> <p>ФК14 - В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: - закономірності цито- і гістогенезу, будову і функції клітин і тканин на мікроскопічному та субмікроскопічному рівні, призначення окремих компонентів клітини; - будову гамет, періоди ембріогенезу та їх закономірності, критичні періоди ембріогенезу; - закономірності диференціювання та регенерації тканин; - організацію тканин та особливості їх взаємодії в складі органів, умови та механізми регенерації тканин; - роль нервової, ендокринної, імунної систем організму в регуляції процесів морфогенезу клітин, тканин і органів; вікові зміни клітин, тканин, органів вміти: - визначати критичні періоди ембріогенезу, вади розвитку людини; - інтерпретувати мікроскопічну та субмікроскопічну структуру клітин; - трактувати мікроскопічну будову різних органів людини в аспекті взаємовідношень тканин, що входять до їх складу в різні вікові періоди, а також в умовах фізіологічної та репаративної регенерації; - інтерпретувати закономірності ембріонального розвитку людини; - пояснювати особливості ембріонального розвитку тканин (гістогенез) і органів (органогенез); - пояснювати основні принципи організації різних тканин, їх взаємодію.</p> <p>ФК15 - В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: - основи законодавства про охорону здоров'я та основні директивні документи, що визначають діяльність органів і установ охорони здоров'я; - правові питання охорони здоров'я в Україні; - загальні питання організації медичної допомоги в країні; - організацію дерматовенерологічної допомоги населенню; - профілактичний напрямок в дерматовенерології; - загальні питання стандартизації лікарських засобів, експертизи працездатності і медичного страхування в дерматовенерології; - етику і деонтологію в дерматовенерології; - організацію, обладнання та оснащення дерматологічного, мікологічного, косметологічного та венерологічного кабінетів поліклініки, інструментарій та оснащення лабораторій, оснащення кабінетів ударно-хвильової терапії та фототерапії, техніку безпеки при роботі з апаратурою; - анатомію і фізіологію шкіри, загальну патологію шкірних хвороб, імунітет і імунопатологічні реакції, а також принципи лікування шкірних хвороб, інтерпретацію гістологічного висновку біопсії шкіри; - етіологію, патогенез, діагностику та лікування дерматитів і токсидермії, гострих і хронічних дерматозів різної етіології, професійних хвороб шкіри, лікарських уражень шкіри, атрофій та гіпертрофій шкіри, дерматозів, пов'язаних з порушенням мікроциркуляції, захворювань слизових оболонок і червоної облямівки губ, хвороб сальних і потових залоз, спадкових дерматозів, передраків шкіри і слизових оболонок, пухлин шкіри, уражень шкіри при захворюваннях внутрішніх органів і систем, порушеннях обміну речовин; епідеміологію, мікробіологію збудника, етіологію, патогенез, класифікацію, діагностику і лікування інфекційних та паразитарних хвороб шкіри (піодермії, туберкульоз шкіри, лепра, гостра виразка вувльви, фузоспіріллеза, ураження шкіри при загальних інфекційних захворюваннях, ВІЛ, вірусні захворювання, протозоозів, дерматозоозів, міазів), інтерпретацію лабораторних досліджень при інфекційних та паразитарних хворобах</p>
--	---

	<p>шкіри; - морфологічні особливості та шляхи передачі патогенних грибів, епідеміологію, етіологію, патогенез, класифікацію, діагностику та лікування грибкових захворювань шкіри і псевдомікози, особливості мікозів при імунodefіцитних станах; - біологію блідої трепонеми, епідеміологію, етіологію, патогенез, класифікацію, імунологію, діагностику і лікування сифілісу, м'якого шанкра, венеричної лімфогранулеми, пахової гранульоми, тропічних трепонематозів, Беджель, Пінти; - епідеміологію, мікробіологію збудника, етіологію, патогенез, класифікацію, діагностику і лікування інфекцій, що передаються статевим шляхом (гонорея, хламідіоз, трихомоніаз та ін.); - реактивність дитячого організму, клініко-лабораторне обстеження дітей, нозологію дерматозів і шкірні реакції у осіб різного віку, особливості догляду за шкірою і лікування дерматозів у дітей; - організацію клінічної лабораторної діагностики в дерматовенерології, клінічну лабораторну діагностику при захворюваннях шкіри сифілісу, трепонематозах і інфекціях, що передаються статевим шляхом, інтерпретацію даних лабораторних досліджень в дерматовенерології; - принципи медикаментозної терапії урологічних захворювань, сучасні лікарські засоби, механізм дії, дози, протипоказання до застосування; - ускладнення хвороб шкіри та ЗПСШ, їх профілактику; - застосування фізіотерапії та лікувальної фізкультури в дерматовенерологічних хворих, показання та протипоказання до санаторнокурортного лікування; основи раціонального харчування, принципи дієтотерапії в дерматологічних хворих; - питання організації та діяльності медичної служби цивільної оборони. вміти: - отримати вичерпну інформацію про захворювання від хворого або оточуючих його родичів чи на основі аналізу медичної документації, що мається в розпорядженні та обстежити пацієнта; - оцінити скарги пацієнта, загальне і функціональний стан шкіри і її придатків, підшкірної жирової клітковини, лімфатичних вузлів; - визначити необхідність та послідовність спеціальних методів дослідження (лабораторних, інструментальних, рентгенологічних, радіоізотопних, функціональних та ін.), і дати правильну їх оцінку; - визначити показання до госпіталізації, організувати її у відповідності зі станом хворого; - провести диференційну діагностику основних дерматовенерологічних захворювань в різних вікових групах, обґрунтувати клінічний діагноз; - обґрунтувати схему, план і тактику ведення хворих; - заповнювати медичну документацію, передбачену директивними документами МОЗ; - вести облікову та звітну документацію, надати звіти про діяльність в встановленому порядку, провести збір даних для реєстрів, ведення яких передбачено законодавством; - провести заходи, спрямовані на вдосконалення профілактики та раннього виявлення хворих дерматовенерологічного профілю; - організувати і провести санітарно-гігієнічну роботу серед населення по профілактиці захворювань дерматовенерологічного профілю. - організувати заходи, спрямовані на усунення причин і умов виникнення і поширення інфекційних, паразитарних захворювань, а також масових неінфекційних захворювань (отруєнь); - скласти план необхідного обстеження і лікування; - призначати медичні процедури для виконання середнім медичним персоналом; - інформувати пацієнта про процедури для самостійного виконання; - дати рекомендації по догляду за шкірою і її придатками, в тому числі проводити навчання необхідним гігієнічним навичкам; - дати</p>
--	---

	<p>рекомендації щодо профілактики інфекцій, що передаються статевим шляхом; - дослідити простату, взяти секрет простати для мікроскопії; - зберігати і транспортувати патологічний матеріал від хворих (епідермальних лусочок, нігтьових пластинок, ураженого волосся, біоптатів шкіри, вмісту міхура, мазків - відбитків, зішкріби зі слизової уретри, піхви, цервікального каналу, прямої кишки, виділень шанкерів); - зберігати і транспортувати патологічний матеріал від хворих для мікробіологічного посіву на поживні середовища; - мікроскопіювати бліду спірохету в темному полі зору; - клінічно інтерпретувати результати лабораторних та інструментальних досліджень, що застосовуються в дерматовенерології; - оцінити динаміку стану шкіри і її придатків в процесі проведених медичних маніпуляцій; - оцінити клінічну ефективність проведених медичних втручань і виконання пацієнтом лікарських рекомендацій і призначень, та при наявності медичних показань вносити корективи в проведене лікування; - контролювати проведення призначених медичних процедур середнім медичним персоналом; - робити в медичній документації записи про об'єктивний стан пацієнта і динаміки клінічної картини; - провести заходи, спрямовані на вдосконалення профілактики та раннього виявлення хворих дерматовенерологічного профілю;</p> <p>- організувати і провести санітарно-гігієнічну роботу серед населення по профілактиці захворювань дерматовенерологічного профілю. - організувати заходи, спрямовані на усунення причин і умов виникнення і поширення інфекційних, паразитарних захворювань, а також масових неінфекційних захворювань (отрусь).</p> <p>ФК16 - В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: - основні поняття загальної нозології: здоров'я, хвороба, патологічний процес, типовий патологічний процес, патологічна реакція, патологічний стан, етіологія, патогенез; - роль причин, умов і реактивності і резистентності організму в виникненні, розвитку і наслідках хвороб; - роль етіологічних факторів, факторів ризику та умов у виникненні і розвитку хвороб; - причинно-наслідкові зв'язки в патогенезі проявів дії факторів зовнішнього середовища (виділяти зміни місцеві і загальні, патологічні і пристосувально-компенсаторні, специфічні і неспецифічні; визначати провідну ланку - типові патологічні процеси (пошкодження клітини, місцеві порушення кровообігу та мікроциркуляції, запалення, пухлини, гарячка, гіпоксія) за принципами їх класифікації, стадіями патогенезу, загальними проявами і варіантами завершення; - причини і механізми розвитку типових патологічних процесів, їх прояви і значення для організму людини, зокрема у виникненні та розвитку відповідних груп захворювань - причинно-наслідкові зв'язки в патогенезі типових патологічних процесів (змін місцевих та загальних, патологічних і пристосувальнокомпенсаторних, специфічних і неспецифічних; провідної та допоміжних ланок);</p> <p>- типові порушення обміну речовин (енергетичного, вуглеводного, білкового, жирового, водно-електролітного, кислотно-основного) з визначенням їх понять, критеріїв, принципів класифікації та наслідків, голодування; - етіологію, патогенез, клінічні прояви основних типів (1-й, 2-й) цукрового діабету та його ускладнення; - причини, механізми розвитку та принципи терапії екстремальних станів: шок, колапс, кома; - закономірності порушень клітинного складу периферичної крові при анеміях,</p>
--	--

	<p>еритроцитозах, лейкоцитозах, лейкопеніях, лейкозах; порушеннях гемостазу; - патологічні стани і порушення в системі кровообігу: недостатність кровообігу; недостатність серця, аритмії серця; артеріальна гіпертензія, артеріальна гіпотензія; артеріосклероз, атеросклероз; - зміни основних параметрів кардіо- та гемодинаміки при недостатності серця (частота і сила серцевих скорочень, хвилинний та систолічний об'єми крові, систолічний, діастолічний, середній і пульсовий артеріальні тиски крові, венозний тиск крові); - причини і механізми розвитку вінцевої недостатності, пояснювати її можливі наслідки; - причини виникнення недостатності зовнішнього дихання, роль порушень вентиляції альвеол, дифузії газів через альвеоло-капілярну мембрану, перфузії у малому колі кровообігу в розвитку недостатності дихання; причини і механізми виникнення задишки; - типові патологічні стани в системі травлення: недостатність травлення (на прикладі мальдигестії) та порушення всмоктування (на прикладі мальабсорбції), виразкову хворобу шлунка та/або дванадцятипалої кишки як мультифакторіальну хворобу; - етіологію, патогенез, клінічні прояви печінкової недостатності, печінкової коми, жовтяниці, портальної гіпертензії. Принципи профілактики та лікування; - причини та механізми порушень процесів клубочкової фільтрації, канальцевої реабсорбції і секреції при гострій та хронічній нирковій недостатності, гломерулонефриті, нефротичному синдромі, сечовому синдромі, уремічній комі; - причини та загальні механізми розвитку порушень функцій ендокринних залоз, первинних і вторинних ендокринопатій, наслідки порушень секреції гормонів аденогіпофіза, нейрогіпофіза, надниркових залоз, щитоподібної залози, статевих залоз; - загальні принципи діагностики та лікування порушень діяльності ендокринної системи; - загальнобіологічну роль стресу, його причини та механізми розвитку, мати уявлення про загальний адаптаційний синдром та "хвороби адаптації"; - типові порушення діяльності нервової системи: сенсорних функцій, рухової функції, вегетативної функції, трофічної функції та інтегративної функції; - роль гострих та хронічних розладів мозкового кровообігу в порушеннях діяльності головного мозку та організму в цілому. вміти: - вирішувати ситуаційні задачі із визначенням причинних факторів, факторів ризику, головної ланки патогенезу, стадій розвитку, механізмів розвитку клінічних проявів, варіантів завершення, принципів надання медичної допомоги при типових патологічних процесах та найпоширеніших захворюваннях; - схематично відображати механізми патогенезу та клінічні прояви при захворюваннях; - аналізувати та інтерпретувати результати дослідження крові, сечі, ліпідограми, електрокардіограми, спірограми, імунограми, гормонального фону; - ідентифікувати регенеративні, дегенеративні, і форми патологічної регенерації клітин «червоної» і «білої» крові в мазках периферичної крові; інтерпретувати їх наявність чи відсутність в крові; - на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати стан функціонування органів та систем організму при захворюваннях; - аналізувати різні варіанти розвитку причинно-наслідкових взаємовідносин в патогенезі хвороб; - вміти виділити та зафіксувати провідний типовий патологічний процес, його головну ланку та клінічні ознаки; - прийняти обґрунтоване рішення для призначення лабораторного та/або інструментального обстеження; - визначати принципи лікування захворювань.</p>
--	---

	<p>ФК17 - В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: а) форму та будову органів, об'єднаних у системи: - форму і будову кісток (systema skeletale); - з'єднань кісток(systema articulare); - м'язи (systema musculare); - нутрощі (systema digestorium, respiratorium, urinarium, genitalia); - центральну та периферійну нервову систему (у тому числі автономний відділ периферійної нервової систем (systema nervorum); - органи внутрішньої секреції (glandulae endocrinae); - органи та утвори імунної системи; - лімфоїдну систему (systema lymphoideum); - органи чуття (systema sensuum); - загальний покрив (integumentum commune); - серцево-судинна (systema cardiovascularis); б) взаємне розміщення органів, судин, нервів у різних ділянках тіла, що має велике значення для хірургії; в) вікові та статеві аспекти анатомічних особливостей індивідуального розвитку людини на різних етапах онтогенезу; г) закономірності пренатального та раннього постнатального розвитку органів людини, варіантів мінливості органів, вад розвитку. вміти: - демонструвати і описувати анатомічну будову органів, систем органів людини; - визначати на анатомічних препаратах топографо-анатомічні взаємовідносини органів і систем органів людини; - вміти оцінювати вікові, статеві та індивідуальні особливості будови органів людини; - вміти оцінювати вплив соціальних умов та праці на розвиток і будову організму людини; вміти застосовувати латинські анатомічні терміни та їх українські еквіваленти відповідно до вимог міжнародної анатомічної номенклатури (СанПауло,1997; Київ, 2001).</p> <p>ФК18 - В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: - історичний розвиток науково-практичної діяльності в світовій і вітчизняній анестезіології та інтенсивній терапії; - організаційно-правові та моральноетичні аспекти питання виробничої і інноваційно-дослідницької діяльності служби анестезіології та інтенсивної терапії в Україні та світі; - сучасні технології лікування і моніторингу в анестезіології та інтенсивній терапії; - правила техніки безпеки в анестезіології та інтенсивної терапії - клінічну фармакологію в анестезіології та інтенсивній терапії; - клінічну фізіологію і біохімію органів і систем життєзабезпечення та підтримки гомеостазу; - теорії, механізми і компоненти знеболення; - сучасні концепції анестезіологічного захисту організму від факторів хірургічної агресії; - класифікації методів знеболення; - сучасні технології застосування різних видів знеболення; - класифікацію періопераційного періоду і організацію роботи анестезіолога на різних його етапах; - визначення операційноанестезіологічного ризику і функціонального стану організму. - ускладнення періопераційного періоду, їх профілактику і усунення; - анестезіологічну тактику при планових і екстрених оперативних втручань в усіх галузях оперативних втручань; - клінічну патофізіологію розвитку критичних станів; - діагностику критичних станів; - стандарти і інновації організації проведення серцево-легеневої і церебральної реанімації; - діагностику та інтенсивну терапію гострих порушень органів і систем життєзабезпечення і підтримки гомеостазу; - організацію анестезіологічного забезпечення і інтенсивної терапії залежно від вікових, гендерних, медико-соціальних особливостей пацієнтів; - анестезіологічне забезпечення у лабораторних тварин. вміти: - визначати потребу служби анестезіології та інтенсивної</p>
--	--

	<p>терапії в інноваційних технологіях; - визначати перспективні напрямки інноваційнодослідницької діяльності в анестезіології та інтенсивної терапії; - вести науково-практичну дискусію із актуальних питань анестезіології та інтенсивно терапії; - управляти організацією виробничого та науководослідного процесу в анестезіології та інтенсивній терапії; - профілакувати виробничі ризики і ускладнення в анестезіології та інтенсивної терапії; - дотримуватись юридичних і морально-етичних норм; - використовувати сучасне високотехнологічне обладнання для клінічного, лабораторного, інструментального моніторинга (в т.ч. – наукового обладнання); - аналізувати і узагальнювати результати отриманих клінічних, лабораторних, інструментальних досліджень (в т.ч. – отриманих під час наукових досліджень) та застосовувати їх у лікувальному процесі в анестезіології та інтенсивній із застосуванням високотехнологічних медичних технік терапії; - впроваджувати результати інноваційно-дослідницької діяльності (в т.ч. – отриманих в результаті).</p> <p>ФК19 - В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: - основи законодавства по охороні здоров'я та директивні документи,що визначають діяльність органів охорони здоров'я; - загальні питання організації на Україні акушерської, гінекологічної та перинатальної допомоги, організацію невідкладної допомоги вагітним, роділлям, породіллям та гінекологічним хворим; - організація, обладнання та оснащення акушерських та гінекологічних стаціонарів, інструментарій та оснащення операційних для акушерських та гінекологічних операцій; - топографічну анатомію передньої черевної стінки та черевної порожнини, позаочеревинного простору, тазу, вікову анатомію в основних вікових групах; - основні питання нормального та патологічного перебігу вагітності, пологів, післяпологового періоду, фізіологічні особливості функціонування репродуктивної системи в різні вікові періоди життя жінки, взаємозв'язок функціональних систем організму та рівні їх регуляції; - причини виникнення патологічних процесів в організмі, механізми їх розвитку та клінічні прояви; - - питання інтенсивної терапії і реанімації в акушерстві та гінекології; - клінічну симптоматику основних гінекологічних захворювань та ускладнень гестаційного періоду, їх профілактику, діагностику та лікування; - принципи підготовки хворих до операції і принципи ведення післяопераційного періоду; - принципи медикаментозної терапії гінекологічних захворювань, сучасні лікарські засоби, механізм дії, дози, протипоказання до застосування; ускладнення та їх профілактика; вміти: - отримати вичерпну інформацію про захворювання від хворого або оточуючих його родичів чи на основі аналізу медичної документації, що мається в розпорядженні; - застосувати об'єктивні методи обстеження вагітних, роділь, породіль та гінекологічних хворих; - встановити попередній діагноз основного та супровідного захворювання, їх ускладнень; - оцінити важкість стану вагітної, роділлі, породіллі та гінекологічної хворої, причину цього стану, вжити необхідних засобів для виведення пацієнтки з цього стану; - планувати тактику ведення вагітності, пологів та післяпологового періоду; - ставити попередній діагноз гінекологічного захворювання та та планувати тактику лікування пацієнтки; - виконувати необхідні медичні маніпуляції; - планувати та надавати невідкладну допомогу при невідкладних станах в акушерстві. - -</p>
--	--

	<p>визначити необхідність та послідовність спеціальних методів дослідження (лабораторних, інструментальних, рентгенологічних, радіоізотопних, функціональних та ін.), виконати їх і дати правильну їх оцінку; - визначити показання до госпіталізації, організувати її у відповідності зі станом вагітної чи гінекологічної хворої; - провести диференційну діагностику основних гінекологічних захворювань в різних вікових групах, обґрунтувати клінічний діагноз; - обґрунтувати схему, план і тактику ведення вагітності, пологів чи післяпологового періоду, показання та протипоказання до оперативного втручання; - розробити план підготовки хворої чи вагітної до невідкладної та планової операції; - обґрунтувати найбільш доцільну техніку операції при даному захворюванні та виконати її в необхідному обсязі; - обґрунтувати методику знеболення і при необхідності виконати її (крім методів, що потребують участь лікаря-анестезіолога); - розробити схему післяопераційного ведення пацієнтки і профілактики післяопераційних ускладнень, призначити необхідну медикаментозну терапію; - оформити всю необхідну документацію; - проводити диспансеризацію гінекологічних хворих та оцінювати її ефективність.</p> <p>ФК20 - В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: - етіологію, патогенез, сучасну класифікацію, засоби профілактики найбільш поширених хірургічних захворювань. - клінічну картину, особливості перебігу та можливі ускладнення найбільш поширених захворювань, що виникають в типовій формі у дітей. - сучасні методи клінічного, лабораторного, інструментального обстеження хворих. критерії діагностики різноманітних захворювань. - методи хірургічного лікування, показання та протипоказання до їх застосування. - клініко – фармакологічну характеристику основних груп препаратів та раціональний вибір окремих з них. вміти: - оцінити стан пацієнта, провести його повне фізикальне обстеження, включаючи обстеження органів грудної клітки, черевної порожнини та заочеревинного простору, шлунково – кишкового тракту, сечовидільної, кістково – м'язової системи, оцінити стан пацієнта для прийняття рішення про проведення хірургічного втручання та медикаментозної терапії. - встановити пріоритети для вирішення проблем здоров'я пацієнта: термінальний стан, стан з больовим синдромом, стан з хронічними захворюваннями, інвалідність. - оцінити соціальні фактори, що можуть впливати на стан здоров'я пацієнта. - встановити попередній діагноз, визначитись з обсягом додаткових обстежень для уточнення діагнозу. - розробити план хірургічних дій з урахуванням перебігу хвороби і її лікування та обґрунтувати адекватну фармакотерапію у конкретного хворого при основних патологічних синдромах та невідкладних станах.</p> <p>ФК21 - В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: - основи законодавства по охороні здоров'я та директивні документи, що визначають діяльність органів охорони здоров'я; - загальні питання організації на Україні хірургічної та урологічної допомоги дорослим та дітям, організацію роботи швидкої допомоги дорослому та дитячому населенню; організацію медичної допомоги населенню за умов виникнення екстремальних ситуацій з масовими ушкодженнями; - організація, обладнання та оснащення урологічного кабінету поліклініки, інструментарій та оснащення операційної для урологічних операцій, оснащення</p>
--	---

	<p>діалізаційного блоку; - топографічну анатомію передньої черевної стінки та черевної порожнини, позаочеревинного простору, тазу, вікову анатомію в основних вікових групах; - основні питання нормальної та патологічної фізіології при урологічній патології в основних вікових групах, взаємозв'язок функціональних систем організму та рівні їх регуляції; - причини виникнення патологічних процесів в організмі, механізми їх розвинення та клінічні прояви; - основи водно-електролітного обміну, кислотно-лужний стан, можливі типи їх порушення та принципи лікування в різних вікових групах; - патофізіологію травматизму та крововтрати, профілактику та терапію шоку та крововтрати; патофізіологію раньового процесу і гнійного процесу; - фізіологію та патофізіологію сечоутворення і сечовиділення, склад нормальної сечі та можливі її зміни; - фізіологію та патофізіологію зсідуючої системи крові, показання та протипоказання до переливання крові та її компонентів; - загальні та функціональні методи обстеження хворих в урології, питання асептики та антисептики в урології; - принципи та методи знеболення і в урології в основних вікових групах; - питання інтенсивної терапії і реанімації в урології; - клінічну симптоматику основних урологічних захворювань в різних вікових групах, їх профілактику, діагностику та лікування; - основи сексології; - клінічну андрологію; - клінічну симптоматику пограничних станів в урології і в захворювання, що сприяють вторинний вплив на функцію сечостатевої системи; - показання та протипоказання до спеціальних методів дослідження (рентгенологічних, радіоізотопних, ультразвукових та ін.) - принципи підготовки хворих до операції і принципи ведення післяопераційного періоду; - принципи медикаментозної терапії урологічних захворювань, сучасні лікарські засоби, механізм дії, дози, протипоказання до застосування; ускладнення та їх профілактика; - застосування фізіотерапії та лікувальної фізкультури у урологічних хворих, показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування - основи раціонального харчування, принципи дієтотерапії у урологічних хворих, в першу чергу при передопераційній підготовці та в післяопераційному періоду; - обладнання операційних палат та палат інтенсивної терапії, техніка безпеки при роботі з апаратурою; - питання організації та діяльності медичної служби цивільної оборони.</p> <p>вміти: - отримати вичерпну інформацію про захворювання від хворого або оточуючих його родичів чи на основі аналізу медичної документації, що мається в розпорядженні; - застосувати об'єктивні методи обстеження хворого, що визначають загальні та специфічні ознаки урологічного захворювання, особливо в тих випадках, коли потрібна невідкладна допомога або інтенсивна терапія; - встановити попередній діагноз основного та супровідного захворювання, їх ускладнень; - оцінити важкість стану хворого, причину цього стану, вжити необхідних засобів для виведення хворого з цього стану; визначити об'єм реанімаційних заходів; - надати необхідну невідкладну допомогу (штучне дихання, масаж серця, іммобілізацію кінцівки при переломах, зупинку кровотечі, перев'язку та тампонаду рани, промивання шлунку при отруєнні, катетеризацію сечового міхура при гострій затримці сечі, невідкладну трахеостомію при асфіксії) - визначити необхідність та послідовність спеціальних методів дослідження (лабораторних, інструментальних, рентгенологічних, радіоізотопних, функціональних та ін.), виконати їх і дати правильну їх тоцінку; - визначити показання</p>
--	---

	<p>до госпіталізації, організувати її у відповідності зі станом хворого; - провести диференційну діагностику основних урологічних захворювань в різних вікових групах, обґрунтувати клінічний діагноз; - обґрунтувати схему, план і тактику ведення хворих, показання та протипоказання до операції; - розробити план підготовки хворого до невідкладної та планової операції, визначити ступінь порушення гомеостазу, здійснити підготовку всіх функціональних систем організму хворого до операції; - визначити групу крові та виконати внутрішньовенне переливання крові або внутрішньоартеріальне нагнітання крові, виявити можливі трансфузійні ускладнення і при їх виникненні провести боротьбу з ними; - обґрунтувати найбільш доцільну техніку операції при даному хірургічному захворюванні та виконати її в необхідному обсязі; - обґрунтувати методику знеболення і при необхідності виконати її (крім методів, що потребують участь лікаря-анестезіолога); - розробити схему післяопераційного ведення хворого і профілактики післяопераційних ускладнень, призначити необхідну медикаментозну терапію; - оформити всю необхідну документацію; - проводити диспансеризацію та оцінювати її ефективність; - вміти діагностувати та надати необхідну допомогу при наступних захворюваннях та станах: травматичний шок, гостра крововтрата, рани та раньова інфекція, гостра серцева та дихальна недостатність, гострий токсикоз, включаючи синдром тривалого розчалування; - технікою проведення планових та ургентних операцій при урологічних патологіях.</p> <p>ФК22 - В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: - основи законодавства по охороні здоров'я та директивні документи, що визначають діяльність органів охорони здоров'я; - загальні питання організації на Україні ортопедо-травматологічної допомоги дорослим та дітям, організацію роботи швидкої допомоги дорослому та дитячому населенню; організацію медичної допомоги населенню за умов виникнення екстремальних ситуацій з масовими ушкодженнями; - організація, обладнання та оснащення ортопедо-травматологічного кабінету поліклініки, інструментарій та оснащення операційної для ортопедотравматологічних операцій; - топографічну анатомію поясу верхньої та нижньої кінцівок, вільної верхньої та нижньої кінцівок, грудної клітки, тазу, вікову анатомію в основних вікових групах; - основні питання нормальної та патологічної фізіології при ортопедотравматологічній патології в основних вікових групах, взаємозв'язок функціональних систем організму та рівні їх регуляції; - причини виникнення патологічних процесів в організмі, механізми їх розвинення та клінічні прояви; - основи водно-електролітного обміну, кислотно-лужний стан, можливі типи їх порушення та принципи лікування в різних вікових групах; - патофізіологію травматизму та крововтрати, профілактику та терапію шоку та крововтрати; патофізіологію раньового процесу і гнійного процесу; - фізіологію та патофізіологію зсідуючої системи крові, показання та протипоказання до переливання крові та її компонентів; - загальні та функціональні методи обстеження хворих та питання асептики та антисептики в ортопедії і травматології; - принципи та методи знеболення в ортопедії і травматології в основних вікових групах; - питання інтенсивної терапії і реанімації в ортопедії і травматології; - клінічну симптоматику основних ортопедо-травматологічних захворювань в різних вікових групах, їх</p>
--	---

	<p>профілактику, діагностику та лікування; - показання та протипоказання до спеціальних методів дослідження (рентгенологічних, радіоізотопних, ультразвукових та ін.) - принципи підготовки хворих до операції та принципи ведення післяопераційного періоду; - принципи медикаментозної терапії ортопедо-травматологічних захворювань, сучасні лікарські засоби, механізм дії, дози, протипоказання до застосування; ускладнення та їх профілактика; - застосування фізіотерапії та лікувальної фізкультури у ортопедотравматологічних хворих, показання та протипоказання до санаторнокурортного лікування; - основи раціонального харчування, принципи дієтотерапії у ортопедотравматологічних хворих, у першу чергу під час передопераційної підготовки та в післяопераційному періоду; - обладнання операційних палат та палат інтенсивної терапії, техніка безпеки при роботі з апаратурою; - питання організації та діяльності медичної служби цивільної оборони. вміти: - отримати вичерпну інформацію про захворювання від хворого або оточуючих його родичів чи на основі аналізу медичної документації, що мається в розпорядженні; - застосувати об'єктивні методи обстеження хворого, що визначають загальні та специфічні ознаки ортопедо-травматологічного захворювання, особливо в тих випадках, коли потрібна невідкладна допомога або інтенсивна терапія; - встановити попередній діагноз основного та супровідного захворювання, їх ускладнень; - оцінити важкість стану хворого, причину цього стану, вжити необхідних засобів для виведення хворого з цього стану; визначити об'єм реанімаційних заходів; - надати необхідну невідкладну допомогу (штучне дихання, масаж серця, іммобілізацію кінцівки при переломах, зупинку кровотечі, перев'язку та тампонаду рани, промивання шлунку при отруєнні, катетеризацію сечового міхура при гострій затримці сечі, невідкладну трахеостомію при асфіксії) - визначити необхідність та послідовність спеціальних методів дослідження (лабораторних, інструментальних, рентгенологічних, радіоізотопних, функціональних та ін.), виконати їх і дати правильну їх оцінку; - визначити показання до госпіталізації, організувати її у відповідності зі станом хворого; - провести диференційну діагностику основних ортопедо-травматологічних захворювань в різних вікових групах, обґрунтувати клінічний діагноз; - обґрунтувати схему, план і тактику ведення хворих, показання та протипоказання до операції; - розробити план підготовки хворого до невідкладної та планової операції, визначити ступінь порушення гомеостазу, здійснити підготовку всіх функціональних систем організму хворого до операції; - визначити групу крові та виконати внутрішньовенне переливання крові або внутрішньоартеріальне нагнітання крові, виявити можливі трансфузійні ускладнення і при їх виникненні провести боротьбу з ними; - обґрунтувати найбільш доцільну техніку операції при даному хірургічному захворюванні та виконати її в необхідному обсязі; - обґрунтувати методику знеболення і при необхідності виконати її (крім методів, що потребують участь лікаря-анестезіолога); - розробити схему післяопераційного ведення хворого і профілактики післяопераційних ускладнень, призначити необхідну медикаментозну терапію; - оформити всю необхідну документацію; - проводити диспансеризацію та оцінювати її ефективність; - вміти діагностувати та надати необхідну допомогу при наступних захворюваннях та станах: травматичний шок, гостра крововтрата, рани та раньова</p>
--	---

	інфекція, гостра серцева та дихальна недостатність, гострий токсикоз, включаючи синдром тривалого розчалування; - технікою проведення планових та ургентних операцій при ортопедотравматологічних патологіях.
Кадрове забезпечення	Формування достатнього рівня професіоналізму викладача повною мірою забезпечується чинною освітньою програмою підготовки фахівців третього рівня вищої освіти за спеціальністю Медицина, яка передбачає здобуття особою теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, а також проведення власного наукового дослідження. Оволодіння загальнонауковими компетентностями передбачає вивчення таких дисциплін як біоетика, біоінформатика, педагогіка та психологія вищої освіти, курс академічної доброчесності, методологія наукового та патентного пошуку. Засвоєння основних концепцій, розуміння практичних та теоретичних проблем, історії розвитку та сучасного стану наукових знань за спеціальністю передбачає вивчення спецпредмету. Тому під час конкурсного добору викладачів, оцінки їх рівня підготовки із різних розділів освітньої програми враховуються рейтингові показники його навчально-методичної і наукової діяльності.
Матеріально- технічне забезпечення, інформаційне та навчально- методичне забезпечення	Станом на 01.12.2018 р. УМСА має 1079 комп'ютерів, 337 багатофункціональних пристроїв (принтер і сканер). На кафедрах (у навчальних підрозділах) використовується 712 комп'ютерів і 144 багатофункціональні пристрої (принтер і сканер). Поповнення бібліотечного фонду паперовими документами залишається актуальним. За 2018 р. придбано 8423 видання, серед яких 2340 прим. 69 назв – література англійською мовою. Натепер фонд налічує 400733 тис. примірників. З них: – навчальних –205802, – наукових –182812, – періодичних видань – 30753, – державною мовою – 152895, – іноземними мовами – 247838. За останній рік закуплено мультимедійного, проєкційного й іншого обладнання на суму 130239,00 грн. По загальному фонду державного бюджету за 2018 рік отримано 70648,0 тис. грн., у тому числі: на підготовку і підвищення кваліфікації медичних та фармацевтичних, наукових та науково-педагогічних кадрів – 69242,0 тис. грн.; на підготовку наукових кадрів у сфері охорони здоров'я, фінансову підтримку розвитку наукової інфраструктури – 650,8 тис.грн.; По КПКВ 2301070 підготовка і підвищення кваліфікації медичних та фармацевтичних, наукових і науково-педагогічних кадрів – у сумі 166242,2 тис.грн., у тому числі: – обладнання для кафедр медичного профілю – 2062,1 тис.грн. По КПКВ 2301020 – дослідження, наукові та науково-технічні розробки, виконання робіт за державними цільовими програмами і державним замовленням, підготовка наукових кадрів у сфері охорони здоров'я, фінансова підтримка розвитку наукової інфраструктури – 185,7 тис.грн. У 2018 році академією придбано обладнання для забезпечення наукового процесу на суму 1433400,00 грн. та реактиви на суму 733243,19 грн. Укладено договори з компаніями ТОВ «Plagiat» та ТОВ «Антиплагіат» на використання комп'ютерних програм виявлення плагіату. У 2019 році академія отримала доступ до міжнародних баз даних Scopus та Web of

	<p>Science з метою забезпечення інформаційної підтримки здобувачів вищої освіти ступеня доктор філософії.</p> <p>Академією видаються 5 журналів, включених до Переліку наукових фахових видань України. Наукові журнали, що видаються академією, статтям у випусках присвоюють унікальні цифрові ідентифікатори DOI, веб-сайти журналів оновлені відповідно до вимог МОН України. П'ять журналів академії внесено до баз і систем РІНЦ, «eLIBRARY.RU», «Ulrich's International Periodicals Directory», «Google Scholar», «Crossref we use DOIs». Журнал «Світ медицини і біології» внесено на платформу міжнародної наукометричної бази Web of Science з 2017 року, журнал «Проблеми екології та медицини» індексований у списку наукових журналів Index Copernicus (у 2017 році – ICV = 89.37).</p>
--	--

Перелік компонент освітньо-наукової програми (КОП) та їх логічна послідовність

№ з/п КОП	Компоненти ОНП	Кількість кредитів	Форма підсумкового контролю
Цикл дисциплін оволодіння загальнонауковими (філософськими) компетентностями			
OK1	Історія та філософія науки	1	Іспит
OK2	Біоетика	1	Залік
OK3	Біоінформатика	1	Залік
OK4	Психологія спілкування (за вибором)	1	Залік
OK5	Педагогіка та психологія вищої освіти (за вибором)	1	Залік
Іноземна мова (здобуття мовних компетентностей, достатніх для представлення та обговорення результатів наукової роботи іноземною мовою)			
OK6	Курс англійської мови наукового спілкування	6	Іспит
OK7	Курс німецької мови наукового спілкування	6	Іспит
Цикл дисциплін набуття універсальних навичок дослідника			
OK8	Методологія наукового та патентного пошуку	2	Залік
OK9	Медична статистика	2	Залік
OK10	Клінічна імунологія (за вибором)	1	Залік
OK11	Клінічна	1	Залік

	епідеміологія (за вибором)		
OK12	Курс академічної доброчесності	1	Іспит
Цикл дисциплін професійної та практичної підготовки			
OK13	Спеціальність (засвоєння основних концепцій, розуміння практичних та теоретичних проблем, історії розвитку та сучасного стану наукових знань за спеціальністю, оволодіння термінологією)	14	Іспит
<i>Зокрема дисципліни за вибором:</i>			
	<i>Акушерство та гінекологія</i>	14	Іспит
	<i>Внутрішні хвороби</i>	14	Іспит
	<i>Хірургія</i>	14	Іспит
	<i>Урологія</i>	14	Іспит
	<i>Онкологія</i>	14	Іспит
	<i>Педіатрія</i>	14	Іспит
	<i>Кардіологія</i>	14	Іспит
	<i>Ревматологія</i>	14	Іспит
	<i>Інфекційні хвороби</i>	14	Іспит
	<i>Ендокринологія</i>	14	Іспит
	<i>Нервові хвороби</i>	14	Іспит
	<i>Психіатрія</i>	14	Іспит
	<i>Наркологія</i>	14	Іспит
	<i>Офтальмологія</i>	14	Іспит
	<i>Оториноларингологія</i>	14	Іспит
	<i>Шкірні та венеричні хвороби</i>	14	Іспит
	<i>Травматологія та ортопедія</i>	14	Іспит
	<i>Лікувальна фізкультура</i>	14	Іспит
	<i>Фтизіатрія</i>	14	Іспит
	<i>Пульмонологія</i>	14	Іспит
	<i>Клінічна фармакологія</i>	14	Іспит
	<i>Анестезіологія та інтенсивна терапія</i>	14	Іспит
	<i>Медична біохімія</i>	14	Іспит
	<i>Гігієна</i>	14	Іспит

	<i>Епідеміологія</i>	14	Іспит
	<i>Соціальна медицина та охорона здоров'я</i>	14	Іспит
	<i>Нормальна анатомія</i>	14	Іспит
	<i>Патологічна анатомія</i>	14	Іспит
	<i>Нормальна фізіологія</i>	14	Іспит
	<i>Патологічна фізіологія</i>	14	Іспит
	<i>Фармакологія</i>	14	Іспит
	<i>Імунологія та алергологія</i>	14	Іспит
	<i>Гістологія, цитологія, ембріологія</i>	14	Іспит

Структура навчального плану та зміст компонентів ОНП

№ за/п	Код КОП	Назва компонента ОНП	Мета та завдання компонента ОНП	Формування компетентностей	
				загальні	фахові
1.	OK1	Історія та філософія науки	спеціалізовані уміння/навички і методи, необхідні для розв'язання значущих проблем у сфері професійної діяльності, науки та/або інновацій, розширення та переоцінки вже існуючих знань і професійної практики; здатність до безперервного саморозвитку та самовдосконалення	ЗК1	ФК2
2.	OK2	Біоетика	здатність до безперервного саморозвитку та самовдосконалення	ЗК7	ФК3
3.	OK3	Біоінформатика	спеціалізовані уміння/навички і методи, необхідні для розв'язання значущих проблем у сфері професійної діяльності, науки та/або інновацій, розширення та переоцінки вже існуючих знань і професійної практики	ЗК4	ФК4
4.	OK4	Психологія спілкування (за вибором)	вільне спілкування з питань, що стосуються сфери наукових та експертних знань, з колегами, широкою науковою спільнотою, суспільством в цілому	ЗК4	ФК6
5.	OK5	Педагогіка та психологія вищої освіти (за вибором)	вільне спілкування з питань, що стосуються сфери наукових та експертних знань, з колегами, широкою науковою спільнотою, суспільством в цілому	ЗК4	ФК6
6.	OK6	Курс англійської мови наукового спілкування	використання академічної іноземної мови у	ЗК5	ФК1

			професійній діяльності та дослідженнях		
7.	OK7	Курс німецької мови наукового спілкування	використання академічної іноземної мови у професійній діяльності та дослідженнях	ЗК5	ФК1
8.	OK8	Методологія наукового та патентного пошуку	спеціалізовані уміння/навички і методи, необхідні для розв'язання значущих проблем у сфері професійної діяльності, науки та/або інновацій, розширення та переоцінки вже існуючих знань і професійної практики	ЗК6 ЗК7 ЗК2 ЗК4	ФК5
9.	OK9	Медична статистика	спеціалізовані уміння/навички і методи, необхідні для розв'язання значущих проблем у сфері професійної діяльності, науки та/або інновацій, розширення та переоцінки вже існуючих знань і професійної практики	ЗК2 ЗК6	ФК8
10.	OK10	Клінічна імунологія (за вибором)	спеціалізовані уміння/навички і методи, необхідні для розв'язання значущих проблем у сфері професійної діяльності, науки та/або інновацій, розширення та переоцінки вже існуючих знань і професійної практики	ЗК1 ЗК6	ФК9
11.	OK11	Клінічна епідеміологія (за вибором)	спеціалізовані уміння/навички і методи, необхідні для розв'язання значущих проблем у сфері професійної діяльності, науки та/або інновацій, розширення та переоцінки вже існуючих знань і професійної практики	ЗК1 ЗК6	ФК9
12.	OK12	Курс академічної доброчесності	реалізація та коригування	ЗК2	ФК7

			послідовного процесу грунтового наукового дослідження з дотриманням належної академічної добросесності;		
13.	OK13	Спецпредмет	спеціалізовані уміння/навички і методи, необхідні для розв'язання значущих проблем у сфері професійної діяльності, науки та/або інновацій, розширення та переоцінки вже існуючих знань і професійної практики; започаткування, планування, реалізація та коригування послідовного процесу грунтового наукового дослідження з дотриманням належної академічної добросесності; критичний аналіз, оцінка і синтез нових та комплексних ідей	ЗК1 ЗК2 ЗК3 ЗК4 ЗК5 ЗК6 ЗК7	ФК10 ФК11 ФК12 ФК13 ФК14 ФК15 ФК16 ФК17 ФК18 ФК19 ФК20 ФК21 ФК21 ФК22

Матриця відповідності програмних компетентностей компонентам освітньо-професійної програми

Програмні компе- тентності	Компоненти ОНП												
	OK1	OK2	OK3	OK4	OK5	OK6	OK7	OK8	OK9	OK10	OK11	OK12	OK13
ЗК1	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
ЗК2								+	+			+	+
ЗК3													+
ЗК4			+	+	+			+					+
ЗК5						+	+						+
ЗК6								+	+	+	+		+
ЗК7		+						+					+
ФК1						+	+						+
ФК2	+												+
ФК3		+											+
ФК4			+	+									+
ФК5								+					+

ФК6					+								+
ФК7												+	+
ФК8									+				+
ФК9										+	+		+
ФК10													+
ФК11													+
ФК12													+
ФК13													+
ФК14													+
ФК15													+
ФК16													+
ФК17													+
ФК18													+
ФК19													+
ФК20													+
ФК21													+
ФК22													+

Проректор з наукової роботи, професор

І. П. Кайдашев